

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1977-1978

3 MEI 1978

**Voorstel van wet strekkende om de Belgische
ijzer- en staalnijverheid onder publiekrecht-
lijk statuut te plaatsen**

 (Ingediend door de heer Dussart)

TOELICHTING

1. Het schijnt wel dat alle waarnemers het vrijwel eens zijn in hun diagnose van de crisis in de ijzer- en staalsector. Maar achter deze eensgezindheid gaan zeer uiteenlopende reacties schuil van het bedrijfsleven, de overheid en de werknemersorganisaties.

Naar aanleiding van het McKinsey-rapport hadden reeds vóór de sinds lang aangekondigde en herhaaldelijk uitgestelde driepartijenconferentie een aantal plannen tot hergroepering van de Belgische staalbedrijven in ruime kring weerklank gevonden. Die plannen, waarover min of meer discreet werd onderhandeld maar in elk geval zonder voorlichting van of overleg met het Parlement, vertonen gemeenschappelijke trekken.

Zij voorzien in een herstructurering met bekrimping van het productieapparaat; zij laten de beslissingsbevoegdheid in handen van de staalbazen; zij reiken verder dan het nationale kader; zij miskennen de eisen van de gewestvorming; zij offeren duizenden arbeidsplaatsen op, zonder er iets voor in de plaats te stellen.

2. De gegevens over de algemene crisis in de ijzer- en staalnijverheid in alle kapitalistische landen en vooral in België zijn bekend. De staalproductie in de wereld is gedaald van 708 miljoen ton in 1974 tot 646 miljoen ton in 1975. Ondanks een lichte herleving (5,4 pct. in 1976),

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1977-1978

3 MAI 1978

**Proposition de loi tendant à la mise sous statut
public de l'industrie sidérurgique belge**

 (Déposée par M. Dussart)

DEVELOPPEMENTS

1. Le diagnostic de la crise du secteur sidérurgique fait, apparemment, l'objet d'un large consensus des observateurs de la vie économique. Ce consensus recouvre cependant des réactions fort diverses de la part des milieux économiques, du pouvoir politique et des organisations des travailleurs.

A la suite de l'étude McKinsey, dès avant la réunion de la conférence tripartite annoncée de longue date et reportée à plusieurs reprises, de larges échos ont été donnés à divers projets de regroupement des entreprises sidérurgiques de notre pays. Négociés de manière plus ou moins discrète, mais en tout cas sans information ni consultation du Parlement, ces projets ont des traits communs.

Ils entraînent des restructurations réductrices de l'outil industriel; ils laissent le pouvoir de décision aux mains des maîtres de la sidérurgie; ils débordent le cadre national; ils méconnaissent les impératifs de la régionalisation; ils comportent, sans contrepartie assurée, le sacrifice de milliers d'emplois.

2. Les données de la crise générale de la sidérurgie, dans l'ensemble des pays capitalistes et particulièrement en Belgique, sont connues. La production mondiale de l'acier est descendue de 708 millions de tonnes en 1974 à 646 millions de tonnes en 1975. Malgré une légère reprise (de 5,4 p.c.

heeft 1977 een nieuwe vermindering met 1,2 pct. te zien gegeven en de vooruitzichten voor 1978 zijn al niet veel beter.

De produktie loopt terug in de Verenigde Staten en Japan evenals, maar dan veel sterker, in de Europese Gemeenschap. Van alle kapitalistische landen is België echter het ergst getroffen: in 1974 slonk de staalproduktie in ons land met 28 pct., tegen slechts 19,5 pct. in het Europa van de Negen en de Verenigde Staten en 12,6 pct. in Japan.

De herleving van 1976 was in ons land zwakker dan elders en in 1977 was de inzinking er sterker.

Het verlies van arbeidsplaatsen, dat 2 pct. bedroeg voor de Europese Gemeenschap, bereikte 6,9 pct. in België.

Bovendien werpt de crisis ook licht op de gewestelijke structuurverschillen. Zo valt het verlies van ruim 4,5 miljoen ton ruw staal tussen 1974 en 1975 uiteen als volgt: 34 pct. voor Luik, 49 pct. voor Charleroi en 18 pct. voor Sidmar. In weerwil van enige oppervlakkige beweringen hebben wij niet te doen met een fundamentele crisis in de staalverwerking. De structuurveranderingen in het verbruik van industriële produkten zullen niet verhinderen dat in de komende jaren meer staal zal worden verwerkt in de ontwikkelingslanden en in de industrielanden.

Hier is iets heel anders in het geding dan een tijdelijke wanverhouding tussen vraag en aanbod. De zaak is dat in alle kapitalistische landen ten aanzien van de huidige crisis een economisch beleid gevoerd wordt dat in genen dele uitgaat van een planificatie van de economische groei volgens de ware behoeften van de bevolking. Er wordt werkelijk geknoeid met het produktieapparaat en de redenen daarvan zijn al lang bekend.

3. De Belgische ijzer- en staalnijverheid is namelijk gericht op hoge omzet, profijt en parasitaire renten. De financiële groepen trekken zich steeds meer terug, de grote groepen maken een scheiding tussen industriële activa en financiële activa maar tegelijk blijven zij de sector beheersen en halen het maximum uit de overheidssteun. Zij onderscheidt zich door een groeiende afhankelijk van de uitvoer, vooral naar de landen van de Europese Gemeenschap, door een specialisering in de aanmaak van weinig verfijnde produkten, door een hypertrofie ten opzichte van een ontoereikende expansie van de metaalverwerking, door een afnemend aandeel van haar produkten op de binnenlandse markt, die overigens wordt overspoeld door een paradoxale invoer, door een onsamenhangend investeringsbeleid, te wijten aan de concurrentie van de financiële groepen en aan het ontbreken van coördinatie op nationaal vlak.

De monopolistische machten, die in tijden van hoogconjunctuur rekenen op uitbreiding van de verkoop en in tijden van laagconjunctuur worden ondersteund door ongecontroleerde overheidshulp, hebben de schuldenlast van de ondernemingen voortdurend zwaarder laten worden. De

en 1976), 1977 a vu s'opérer une nouvelle diminution de 1,2 p.c. et les perspectives actuelles pour 1978 ne sont guère plus favorables.

La contraction de la production concerne les Etats-Unis et le Japon ainsi que, dans une proportion plus importante, la Communauté européenne. Mais de tous les pays capitalistes, la Belgique est de loin la plus touchée: en 1974 la chute de la production d'acier y a atteint 28 p.c. alors qu'elle n'a été que de 19,5 p.c. dans l'Europe des Neuf et aux Etats-Unis et de 12,6 au Japon.

De même, la reprise de 1976 y a été plus faible qu'ailleurs et, en 1977, la nouvelle réduction de la production plus forte.

Les réductions d'effectifs qui ont été de 2 p.c. pour la Communauté européenne se sont élevées à 6,9 p.c. en Belgique.

D'autre part la crise met aussi en évidence les différences structurelles régionales. Ainsi la perte de plus de 4,5 millions de tonnes d'acier brut enregistrée entre 1974 et 1975 se répartit à concurrence de 34 p.c. à Liège, 49 p.c. à Charleroi et 18 p.c. chez Sidmar. En dépit de certaines affirmations superficielles, il ne s'agit cependant pas d'une crise fondamentale dans l'utilisation de l'acier. Les changements de structure de la consommation des produits industriels n'empêcheront l'usage de l'acier de s'accroître dans les années à venir dans les pays en voie de développement et dans les pays industrialisés.

Ce qui est en cause est tout autre chose qu'un déséquilibre momentané de l'offre et de la demande d'acier. Ce qui est en cause, dans tous les pays capitalistes d'une manière générale, c'est dans le cadre de la crise actuelle une politique économique qui n'est en rien basée sur une planification de la croissance économique régie par les besoins réels de la population. Il s'agit d'un véritable gâchis de l'outil de production dont les raisons sont connues depuis longtemps.

3. La sidérurgie belge est en effet orientée par la recherche du chiffre d'affaires et du profit, par le prélèvement de rentes parasitaires. Le désengagement croissant des groupes financiers, la séparation des actifs industriels et des actifs financiers des grands groupes, va de pair avec leur domination sur le secteur et l'utilisation maximale des aides publiques. Elle se distingue par sa dépendance croissante à l'égard des exportations, particulièrement en direction des pays de la Communauté européenne, par sa spécialisation dans la fabrication de produits peu élaborés, par son hypertrophie par rapport à une expansion insuffisante des fabrications métalliques, par la part décroissante de ses produits sur le marché intérieur, envahi par ailleurs par des importations paradoxales, par l'incohérence apparente des investissements résultant de la concurrence des groupes financiers et de l'absence d'une coordination au plan national.

Tablant, en période de conjoncture favorable sur l'élargissement de leurs ventes, soutenues, en période de basse conjoncture par des aides publiques sans contrôle, les puissances monopolistes n'ont cessé d'accroître l'endettement des entreprises. L'aveu tardif des faiblesses structurelles constatées

late bekentenis van de structurele zwakheden, zoals die in het McKinsey-plan worden vastgesteld, heeft alleen ten doel een nieuwe multinationale afbouw voor te bereiden, die de Waalse ijzer- en staalnijverheid zal ontwrichten en elk globaal staalbeleid op nationaal niveau in het gedrang brengen.

4. Daarom eisen de werknemersorganisaties en een belangrijke stroming in de openbare mening een evenwichtige planificatie en een grondige hervorming van de ijzer- en staalnijverheid.

Deze kunnen slechts doelmatig zijn indien aan een tweevoudige voorwaarde wordt voldaan.

In de eerste plaats behoort de verdeling van de invloedssferen en de technocratische maatregelen met het oog op produktievermindering volgens de McKinsey-studies, plaats te maken voor een globaal staalbeleid, gericht op de produktie, de bevordering van het binnenlands verbruik, de verscheidenheid van produkten en de commercialisering.

In de tweede plaats veronderstelt een dergelijk beleid dat er vooraf een democratisch statuut voor de ijzer- en staalnijverheid wordt vastgesteld dat, met inachtneming van de nationale en gewestelijke verhoudingen, de beslissingsbevoegdheid in de ijzer- en staalondernemingen onmiddellijk en ondubbelzinnig aan de overheid opdraagt.

Om het behoud van het productieapparaat en de geschoolde produktiekrachten te verzekeren, moeten de werknemers in de ijzer- en staalnijverheid een statuut krijgen, dat de verkorting van de arbeidstijd tot 36 uur per week waarborgt.

Alle oplossingen die, onder de dekmantel van een statuut van gemengd beheer, de beslissingsbevoegdheid in deze vitale sector nog langer aan het grootkapitaal overlaten, zullen hun doel missen. Dit blijkt duidelijk uit de balans van het monopolistisch beheer in de ijzer- en staalnijverheid. Aan de financiële inbreng van de Staat, die een onomstootbaar feit geworden is, moet een statuut van openbaar beheer beantwoorden.

De saamhorigheid die er op landelijk vlak en op dat van de gemeenschappen, wanneer deze een werkelijke gewestelijke bevoegdheid zullen bezitten, moet zijn in de strijd tegen de crisis, vereist een oplossing die onverenigbaar is met de handhaving van de bestaande structuren in de ijzer- en staalnijverheid. Bij de opbouw van die structuren werd alleen gelet op de eisen van het monopolistische profijt en het overwicht van de financiële machten. Het is gebleken dat dit vernietigend heeft ingewerkt op het productieapparaat en de werkgelegenheid.

Een zeer ver doorgedreven objectieve socialisering van de sector, zijn centrale plaats in de produktie van uitrustingsgoederen, in het bouwbedrijf en in de openbare diensten, evenals de dreigende multinationale afbouw maken een democratische herstructurering noodzakelijk.

De gemeenschap zou terecht de nationalisering van de staalsector kunnen eisen. De politieke voorwaarden voor een

par le plan McKinsey n'a d'autre but que de préparer un nouveau démantèlement multinational désarticulant la sidérurgie wallonne et compromettant toute politique globale de l'acier au niveau national.

4. C'est pourquoi les organisations des travailleurs et de larges courants d'opinion réclament une planification équilibrée et des réformes profondes de la sidérurgie.

Celles-ci ne seront efficaces qu'à deux conditions.

En premier lieu, elles doivent substituer au partage des zones d'influence et des mesures technocratiques en vue de la réduction de la production selon les vues de l'étude McKinsey, une politique globale de l'acier portant sur la production, la promotion de la consommation intérieure, la diversification des fabricats et la commercialisation.

En deuxième lieu, la mise en place d'une telle politique suppose l'élaboration préalable d'un statut démocratique de la sidérurgie qui, en tenant compte des dimensions nationale et régionale, assure immédiatement et sans équivoque la maîtrise des décisions dans les entreprises sidérurgiques aux pouvoirs publics.

Elle implique, en vue d'assurer la sauvegarde de l'outil et des forces productives qualifiées, l'établissement d'un statut des travailleurs de la sidérurgie garantissant la réduction à 36 heures de la durée du travail.

Toutes les solutions qui, sous le couvert d'un statut de gestion mixte, abandonneraient plus longtemps le pouvoir de décision dans ce secteur vital aux grandes puissances financières seraient inopérantes. Le bilan de la gestion monopoliste de la sidérurgie l'a démontré. A l'engagement financier de l'Etat qui est devenu un fait définitif et irréversible doit correspondre un statut de gestion publique.

La solidarité qui s'impose dans la lutte contre la crise au niveau du pays et des communautés, lorsqu'elles seront dotées de pouvoirs régionaux réels, exige une solution incompatible avec le maintien des structures actuelles de la sidérurgie. Celles-ci se sont édifiées sur la base des seules exigences du profit monopoliste et de la prépondérance des puissances financières. Elles se sont révélées destructrices pour l'outil et pour l'emploi.

La socialisation objective très poussée du secteur, sa position centrale dans la filière des biens d'équipement et celle du bâtiment et des services publics ainsi que la menace urgente d'un démantèlement au niveau multinational réclament sa restructuration démocratique.

La nationalisation pure et simple du secteur pourrait être justement réclamée par la collectivité. Les conditions poli-

democratische nationalisering zijn voor het ogenblik echter niet aanwezig.

Onder de tegenwoordige omstandigheden zou de afkoop van kapitaalparticipaties door de overheid de financiële machten van hun aansprakelijkheid kunnen ontslaan.

Het komt er dus op aan de afbouw te voorkomen die volgens de McKinsey-plannen zou moeten plaatshebben. Die plannen zijn overigens reeds voorbijgestreefd door de onderhandelingen tussen de invloedrijkste monopolistische machten. De overheid mag ook niet langer meer instaan voor een staalbeleid dat die machten alleen in hun eigen belang voeren en waarvoor zij ook de middelen van de Staat en het geld van de gemeenschap aanwenden.

Ons wetsvoorstel beoogt een concrete vorm te geven aan het openbaar initiatief op economisch gebied, wat zo dikwijls gevraagd wordt. Het wil de beslissingsbevoegdheid overdragen aan de landelijke en gewestelijke gemeenschappen, en het stelt regels voor de arbeidscontrole die eveneens door de werknemersorganisaties wordt opgeëist.

*
**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

De vennootschappen, aangesloten bij het Verbond van Belgische hoogovens en staalfabrieken en bij de Belgische Vereniging van napletters van ijzer en staal, alsook hun dochterondernemingen, worden onder publiekrechtelijk statuut geplaatst.

ART. 2

1° Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 1 wordt een openbare instelling opgericht onder de benaming Belgisch Staalconsortium.

2° Het Belgisch Staalconsortium zal, samen met de betrokken gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, vier naamloze vennootschappen oprichten voor de bekkens : Vlaanderen, Luik, Charleroi, Centrum en Waals-Brabant, voor 50 pct. gecontroleerd door het Belgisch Staalconsortium en voor 50 pct. door de betrokken gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen.

3° Het Rijk en de openbare financiële instellingen zullen al hun vorderingen, hypothecken en deelnemingen van welke aard ook in de ondernemingen bedoeld in artikel 1, inbrengen in de bekkenmaatschappijen.

Als tegenprestatie zullen de bekkenmaatschappijen aan het Rijk en aan de openbare financiële instellingen obligaties of aandelen op naam afgeven, die niet overdraagbaar zijn.

tiques d'une nationalisation démocratique ne sont pas réunies actuellement.

Dans les conditions actuelles, le rachat des participations du capital par les pouvoirs publics pourrait dégager les puissances financières de leur responsabilités.

Il s'indique donc de prévenir le démantèlement qui découle des études McKinsey, par ailleurs déjà dépassées par les négociations entre les puissances monopolistes déterminantes et de mettre un terme à la prise en charge par les pouvoirs publics d'une politique sidérurgique conduite par ces puissances, dans leur intérêt exclusif, en subordonnant à leurs fins les moyens de l'Etat et les ressources de la collectivité.

La présente proposition de loi constitue une forme concrète de l'initiative publique dans le domaine de l'économie, si souvent réclamée. Elle postule le transfert du pouvoir de décision à la collectivité, au niveau national et régional, et organise les modalités du contrôle ouvrier réclamé lui aussi par les organisations ouvrières.

R. DUSSART.

*
**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Les sociétés affiliées au Groupement des hauts fourneaux et aciéries belges ainsi qu'au groupement des relamineurs belges du fer et de l'acier et leurs filiales sont placées sous statut public.

ART. 2

1° Pour réaliser les dispositions de l'article 1er, il est créé un organisme public dénommé Consortium belge de l'Acier.

2° Conjointement avec les sociétés de développement régional concernées, le Consortium belge de l'Acier créera quatre sociétés anonymes de bassin : Flandres, Liège, Charleroi, Centre et Brabant wallon, contrôlées à 50 p.c. par le Consortium belge de l'Acier, à 50 p.c. par les sociétés de développement régional.

3° L'Etat et les institutions financières publiques feront apport aux sociétés anonymes de bassin de l'ensemble de leurs créances, hypothèques et participations généralement quelconques détenues par eux sur les entreprises visées à l'article 1er.

En contrepartie, les sociétés anonymes de bassin remettront à l'Etat et aux institutions financières publiques des obligations ou actions nominatives incessibles.

ART. 3

De vorderingen en hypotheke overgedragen aan de bekkenmaatschappijen zullen door deze worden omgezet in deelnemingen in het kapitaal van de vennootschappen, krachtens artikel 1 van deze wet onder publiekrechtelijk statuut geplaatst.

Te dien einde wordt de waarde van het behoorlijk gehewardeerde nettoactief van iedere vennootschap vermeerderd met de waarde van die vorderingen en hypotheke en wordt overgegaan tot een kapitaalverhoging, die de eigen middelen van de vennootschap in dezelfde verhouding vermeerderd. De effecten die overeenstemmen met die kapitaalverhoging worden aan de bekkenmaatschappij overhandigd als tegenprestatie voor de vorderingen die zij bezit.

Ongeacht de samenstelling van het aldus gehewardeerde kapitaal van de vennootschappen bedoeld in artikel 1, benoemen de bekkenmaatschappijen de voorzitter, die steeds beslissende stem heeft, de gedelegeerde bestuurder en ten minste de helft van de leden van de raad van bestuur.

ART. 4

Bij latere inbreng door het Rijk en de openbare financiële instellingen in de ondernemingen bedoeld in artikel 1, moet telkens de dubbele verrichting plaatshebben, die is voorgescreven in artikel 2, 3°, en artikel 3 van deze wet.

ART. 5

De overheidscontrole wordt uitgeoefend op de dochterondernemingen en op de portefeuilles.

Het is de vennootschappen, bedoeld in artikel 1, verboden hun vermogen geheel of ten dele aan derden over te dragen zonder instemming van de bekkenmaatschappijen.

Dat vermogen wordt vastgesteld volgens de inventaris opgemaakt per 31 december 1976.

ART. 6

1° Binnen het Belgisch Staalconsortium wordt een Raad voor het ijzer- en staalbeleid ingesteld, die belast zal zijn met het nationale beleid inzake investeringen, bevoorradings en verkoop, alsook met de coördinatie van het gewestelijk ijzer- en staalbeleid. Het nationaal ijzer- en staalbeleid moet principieel gericht zijn op het behoud van de bestaande productiecapaciteit, het verhogen van de produktiviteit, het bevorderen van de toepassing van het speurwerk, het in grotere mate oriënteren van de sector op het binnenlands verbruik, het diversifiëren en stabiliseren van buitenlandse afzetgebieden voor staal.

2° Bij iedere bekkenmaatschappij wordt een Gewestelijke Raad voor het ijzer- en staalbeleid ingesteld, die belast zal zijn met het ijzer- en staalbeleid in het bekken en in de daarmee gelijkgestelde niet aangesloten ondernemingen, met het diversifiëren van de fabrieken en met het scheppen van nieuwe werkgelegenheid.

ART. 3

Les créances et hypothèques transférées aux sociétés anonymes de bassin seront transformées à l'initiative de celles-ci en participations au capital des sociétés mises sous statut public en vertu de l'article 1er de la présente loi.

A cette fin, la valeur de l'actif net dûment réévaluée de chaque société sera augmentée de la valeur desdites créances et hypothèques et il sera procédé à une augmentation de capital qui accroît, dans la même proportion, les moyens propres de la société. Les titres correspondants à cette augmentation de capital seront remis à la société anonyme de bassin en contrepartie des créances détenues par elle.

Quelle que soit la composition du capital ainsi restructuré des sociétés visées à l'article 1er, les sociétés anonymes de bassin nomment le président, celui-ci ayant toujours voix prépondérante, l'administrateur délégué ainsi que au minimum la moitié des membres du conseil d'administration.

ART. 4

Les apports ultérieurs de l'Etat et des institutions financières publiques aux entreprises visées à l'article 1 donneront lieu, chaque fois, à l'application de la double opération prescrite par l'article 2, 3°, et par l'article 3 de la présente loi.

ART. 5

Le contrôle du secteur public s'exerce sur les filiales et sur les portefeuilles.

Interdiction est faite aux sociétés citées à l'article 1er de transférer tout ou partie de leur patrimoine à des tiers, sans l'accord des sociétés anonymes du bassin.

Ce patrimoine est établi selon l'inventaire réalisé au 31 décembre 1977.

ART. 6

1° Il est créé au sein du Consortium belge de l'Acier un Conseil de politique sidérurgique chargé de la politique nationale en matière d'investissements, d'approvisionnements et de ventes ainsi que de la coordination des politiques sidérurgiques régionales. Dans ses principes, la politique sidérurgique nationale devra s'inspirer du souci de préserver les capacités de production existantes, d'en améliorer la productivité, de favoriser l'application des recherches en cours, d'orienter le secteur davantage vers la consommation intérieure, de diversifier et stabiliser les débouchés extérieurs de l'acier.

2° Il est créé au sein de chaque société anonyme de bassin un Conseil régional de politique sidérurgique chargé de la politique sidérurgique des bassins et entreprises non regroupés y assimilés, de la diversification des fabricats et de la création d'emplois nouveaux.

3° De gedelegeerden van de representatieve werknemersorganisaties wonen de vergaderingen van de bekkenmaatschappijen bij. Zij bezitten het recht van arbeidscontrole overeenkomstig artikel 10. Zij oefenen dat recht uit : 1° door de besluiten van de raad van bestuur te onderwerpen aan het advies van de betrokken werknemers in de onderneming en in het bekken; 2° door uit eigen beweging voorstellen van de werknemersorganisaties voor te leggen aan de raad van bestuur.

ART. 7

Uit de organen van bestuur en besluitvorming van de ondernemingen bedoeld in artikel 1, zijn uitgesloten de vertegenwoordigers van de particuliere sector binnen de vennootschappen.

Alleen de bekkenmaatschappijen zijn bevoegd voor het besturen van de vorenbedoelde ondernemingen en zulks binnen het kader van het beleid dat is bepaald door de raden ingesteld ter uitvoering van artikel 6.

ART. 8

Bij het Belgisch Staalconsortium wordt, in nauwe samenwerking met de bekkenmaatschappijen, een gemeenschappelijke verkoopgroepering, een gezamenlijk inkoopkantoor en een instituut voor wetenschappelijk onderzoek ingesteld.

ART. 9

De betrokken financiële groepen stellen kredieten ter beschikking van de bekkenmaatschappijen ten belope van 50 tot 100 pct. van de nieuw ingebrachte overheids gelden in de overeenkomstige ijzer- en staalbedrijven, naar verhouding van de omvang van de onmisbare investeringen ten behoeve van omschakeling. Deze kredieten moeten worden bestemd voor de omschakelingsinvesteringen in de metaalverwerkende nijverheid ten einde de werkgelegenheid per bekken in stand te houden. Zij worden aangewend en beheerd door de bekkenmaatschappijen en zullen een vaste rente dragen van 6 pct.

De particuliere banken moeten hun tegenwoordige kredietlijnen aanhouden.

ART. 10

Het personeel van de vennootschappen, bedoeld in artikel 1, evenals de stafmedewerkers die op 1 januari 1978 geen functie uitoefenden op het niveau van de algemene directie, kunnen niet worden ontslagen ten gevolge van de maatregelen waarin deze wet voorziet.

Binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet zal met de erkende representatieve werknemersorganisaties van de betrokken bedrijven en van de betrokken industriële sector worden onderhandeld over een statuut van werknemer in de ijzer- en staalnijverheid.

3° Les délégués des organisations représentatives des travailleurs assistent au conseil d'administration des sociétés anonymes de bassin. Ils disposent, en vertu de l'article 10 du droit de contrôle ouvrier. Ils exercent ce droit : 1° en soumettant les décisions du conseil d'administration à la consultation des travailleurs concernés au niveau de l'entreprise et des bassins; 2° en saisissant d'initiative le conseil d'administration des propositions des organisations ouvrières.

ART. 7

Sont exclus des organes de gestion et de décision des entreprises visées à l'article 1er, les représentants des partenaires privés au sein des sociétés.

Les sociétés anonymes de bassin sont seules habilitées pour assumer la gestion des entreprises précitées et ce dans le cadre des politiques définies par les conseils créés en application de l'article 6.

ART. 8

Il est créé auprès du Consortium belge de l'Acier et en étroite collaboration avec les sociétés anonymes de bassin un groupement commun de commercialisation, un comptoir collectif d'achat, une institution de recherches.

ART. 9

Les groupes financiers concernés mettront à la disposition des sociétés anonymes de bassin des crédits d'un montant équivalent au taux de 50 à 100 p.c. des apports nouveaux de fonds publics aux entreprises sidérurgiques correspondantes, selon l'importance des investissements de reconversion indispensables. Ces crédits seront destinés aux investissements de reconversion à opérer en aval de la sidérurgie de manière à maintenir de l'emploi par bassin. Ils seront utilisés et gérés par les sociétés anonymes de bassin et porteront un intérêt fixe de 6 p.c.

Les banques privées devront maintenir leurs lignes de crédit actuelles.

ART. 10

Le personnel des sociétés visées à l'article 1er ainsi que leurs cadres n'occupant pas un emploi de direction générale à la date du 1er janvier 1978 ne pourront être licenciés en raison des opérations prévues par la présente loi.

Dans les six mois de l'entrée en vigueur de la loi, un statut du travailleur sidérurgiste sera négocié avec les organisations représentatives reconnues des travailleurs des entreprises et du secteur industriel concernés.

In dit statuut zal worden vastgesteld :

1° De arbeidstijd, die 36 uur per week niet mag te boven gaan;

2° De wijze waarop datgene wat reeds bij arbeidsovereenkomst of per bedrijf verworven is, zal worden veralgemeend en eenvormig gemaakt;

3° De bevoegdheid van de ondernemingsraden en de erkende representatieve werknemersorganisaties om controle te oefenen op het bestuur van de ijzer- en staalbedrijven en van de ijzer- en staalsector, alsook de wijze waarop die controle wordt uitgeoefend.

ART. 11

Ten einde de doelstellingen, de beleidslijnen en de investeringen van de ijzer- en staalbedrijven die onder publiekrechtelijk statuut zijn geplaatst, verbindend te maken, worden de artikelen van de wet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en de economische decentralisatie welke impliciet worden gewijzigd door deze wet, met deze in overeenstemming gebracht bij in Ministerraad overlegde koninklijke besluiten.

Deze koninklijke besluiten worden bij wet bekrachtigd.

Ce statut fixera :

1° La durée du travail qui ne devra pas dépasser 36 heures semaine;

2° Les modalités de la généralisation et de l'unification des acquis conventionnels et d'entreprises;

3° Les pouvoirs de contrôle accordés aux conseils d'entreprises et aux organisations représentatives reconnues des travailleurs sur la gestion des entreprises et du secteur industriel sidérurgiques, ainsi que les modalités de son exercice.

ART. 11

En vue de rendre impératifs les objectifs, les options, les investissements des entreprises sidérurgiques mises sous statut public, les articles de la loi du 15 juillet 1970 organisant la planification et la décentralisation économiques implicitement modifiés par la présente loi, sont mis en concordance avec celle-ci, par arrêtés royaux délibérés en Conseil des Ministres.

Ces arrêtés royaux sont ratifiés par la loi.

R. DUSSART.